

Canım Annem

— zaza mahsun · 28 Aralık 2013

CANIM ANNEMiki satır arasınaayrılık defterine ölüm fermanımı yazdılariki duvar arasına mahkum hedefine diktiler
ayrılık kurşunlarına vurdular
çivi gibi yalnızlık tahtasına mıhladılar
elime mutluluk defterini değil

acı,işkence çekme defterini verdiler
ellerime yaşam defterini değil
ölüm,ölmek defterini verdiler
canım annem
hayat elime mutlu dünya defterini değil
ayrılık dünya defterini verdiler

yaşatmayı değil
öldürmeyi öğrettiler
mutluluğu değil
acımasızlığı öğrettiler
mutluluk dünyasına değil
zindan zincirlerine mahkum ettiler

üzerime güzel kokulu parfüm değil
öldürücü zehirler sıktılar
mezar taşıma 2 satır yazmışlar
öleceğim günü
çiçek bahçesindeki toprakta
açmayı,yaşamayı değil

kara toprağa girmeyi,
kara toprakta çürümeyi öğrettiler
ne zaman mutlu yaşamayı göreceğiz
canım annem
ayrılık acısını çekmeden
ölmeden,öldürülmeden

ne zaman görecem mutlu yaşamayı

canım annem
ne zaman diyecem
canım annem
yaşamaktan çok mutluyum diye
neden anne dost düşmanı bizi buluyor

ne zaman insan gibi yaşayacağız
hep ağlayacakmıyız
yüzümüz hiç mi? gülmüyecek
hiç mi insan dostu bulamayacağız
canım annem